

עמ"י 39652/12/17 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו ראס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"י 39652-12-17 מדינת ישראל נ' אבו ראס (עציר)
לפני כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל
העוררת
נגד
המשיב
סאמי אבו ראס (עציר)
20 דצמבר 2017

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד יפעת פינצובר

בא כוח משיבים עו"ד חיים שורצברג

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת ביהמ"ש קמא (כב' השו' ארז מלמד, בית משפט השלום בפתח תקווה), מיום 19.12.17 בגדרה הורה על שחרורו בתנאים של המשיב, לרבות מעצר בית מוחלט עד ליום 24.12.17, איסור יצירת קשר עם המעורבים בפרשה למשך 30 יום, וערבויות כספיות.

יצוין כי המשיב נעצר ביום 12.12.17 עם אחרים, בחשד לביצוע עבירות אמל"ח (החזקת נשק בצוותא עם אחר) - כאשר מעצרו של האחר הוארך על ידי כב' השו' מלמד בהחלטתו כנ"ל עד ליום 21.12.17.

בפני כב' השו' מלמד הוצגה הצהרת תובע - לפיה מתעתדת העוררת להגיש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים כנגד המשיב והאחר - ובעוד שבנוגע לאחר הוארך מעצרו עד יום 21.12.17, שוחרר המשיב בתנאים כנ"ל נוכח האבחנות שערך ביהמ"ש קמא ביניהם.

2. בעניין האבחנה שבין המשיב והאחר (מוחמד אבו רס) - קבע בימ"ש קמא כי חלקו של המשיב שבפני שולי יותר ומתמצה בכך "שנחשף לכאורה להסלקת הנשק על ידי חשוד 3" (החלטת בימ"ש קמא, עמ' 8, שורות 1-2).

עוד התייחס בהחלטתו בית משפט קמא לעובדת היותו של המשיב נעדר עבר פלילי, וכי חשיפתו לחומר הראיות וכללי ההיגיון הבריא, הובילו אותו למסקנה שחלקו של המשיב אך בידיעתו בכל הנוגע להסלקת הנשק על ידי אחרים, כי הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי, ועניינו נכנס בגדר המקרים החריגים בהם אפשר לקבוע תנאי שחרור גם בנוגע לעבירות נשק.

3. בהודעת הערר, מבקשת העוררת להצביע על הטעות שנפלה אצל בית משפט קמא בקביעת חלקו של המשיב באופן המאפשר את שחרורו, ובאופן שאינו תואם את הראיות שבתיק החקירה - וכי מסוכנותו הנגזרת מחומרת העבירה המיוחסת לו מחייבת את הארכת מעצרו עם הגשת הצהרת תובע בעניינו - כפי שנקבע בנוגע לעצור האחר.

4. ב"כ המשיב עותר להותיר את החלטת בימ"ש קמא על כנה, על כי לא נפל בה פגם לאחר שליווה את הארכות המעצר בעניין המשיב מתחילתן ועמד נכונה על חלקו בביצוע העבירה המיוחסת לו.

5. נדרשתי לטענות הצדדים, ולאחר שהופניתי להודעת המשיב ביום 11.12.17 עמ' 6, שורות 116 ואילך - הגעתי לכלל מסקנה, כי בימ"ש קמא לא נתן את המשקל הראוי למארג הראייתי הלכאורי הנלמד מהודעתו של המשיב, שמציין באופן ברור כי החביא את האקדח (שורה 124) - באופן המחייב בחינה מדוקדקת הנוגעת לאפשרות שחרורו ממעצר בתנאים.

אינני סבורה כי ראוי היה בנסיבות אלה לערוך את האבחנה שערך בימ"ש קמא - והביאו בשלב מוקדם לקבוע את אפשרות שחרורו של המשיב, בשלב הגשת הצהרת התובע, וקיומה של עילה לכאורה להארכת מעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

מסוכנותו של המשיב נלמדת מדבריו שלו בהודעתו - ובנסיבות אלה אין מקום להורות על תנאי שחרור כפי שקבע בימ"ש קמא.

6. בנסיבות אלה מתקבל הערר, החלטת בימ"ש קמא מבוטלת ומעצרו של המשיב מוארך עד ליום

21.12.17 שעה 14:00.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ח, 20/12/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת